

וְהָיָה בַּעֵץ שְׂתוּל עַל-
פְּלִי מַיִם אֲשֶׁר פָּרִין
יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעָלְהוּ לָהּ יְבוֹל

דברי
הכפר

מספר 852
ט"ו בשבט תשמ"ד
20.1.84
לפר הנשיא

את סמאני

*** שינויים על-פני השטח: הטלפון הציבורי, שעמד ללא שימוש ליד המרפאה, הועבר לאולפן, לשימוש התלמידים והמתנדבים. כפך הוא מפחית את ההתקהלות סביב הטלפון הציבורי שליד המזכירות - וכולם יכולים לקיים שיחות ביתר נוחות. כמובן, אפשר גם להתקשר עם האולפניסטים והמתנדבים בטלפון ההוא. כך מוסרת אורה.

*** ואם כבר מדברים על עניינים "טכניים", שביתת הדואר גורמת לכולנו עוגמת-נפש, אבל במיוחד למשפחות החיילים. החבילות עם העוגות והדברים הטובים מחכות - וגם הכנים והכנות בצבא!

*** בקשר לאותה שביתה - אם הית זריז - אז הצלחת לשלוח את דברי הדואר שלך באמצעות הנוסעים לחו"ל השבוע. לשילה, שנסעה לבקר את אחותה החולה בקליפורניה, ולאורי שובל, שיצא בעסקי המפעל לאיטליה - דרך צלחה, ואל תשכחו לשלש את המכתבים!

*** אלדד הגבוה ותמיר הגדול ממריאים בעוד כמה ימים (כל אחד לחוד) לסי-בוב בעולם במסגרת שנת חופש. ברכות חמות להצלחה בכל מעשיכם - ותיהנו!

*** מזל-טוב לריני ולמיכאל להולדת הנכד ה-11! אם מאמינים בשוויון המי-נים - אז יש להם כבר עכשיו קבוצת כדורגל!

*** גם להלן ואיבן יש תוספת למשפחה. זהו כלב "פוינטר" חדש, שעונה לשם "בונס" (BONES). סיפרו לי, שנפרדו מהכלב הקודם, כאשר אריאלה התגיסה ועכשיו, כשהיא משתחררת, היא שוב תמצא במי לטפל.

*** אז לאריאלה וגם לדניאלה לופוב, שסוף-כל-סוף משתחררות, איחולים לחיי אזרחות נעימים.

*** הישג אדיר בכדורגל: ניצחון 2:9 על נבחרת בובתא (כפר דרוזי ברמת הגולן).

*** עוד הישג שהמעט לא ייאמן. אלן איסטון, האחראי על הבטיחות במפעל (משימה קשה ביותר) הודיע, ש"הבונים" זכה בפרס עידוד לבטיחות בתעשייה. הפרס הוא שנתי וניתן על שם גיורא יוספטל ז"ל. כמובן, לא זכינו בפרס הגדול, רק דגלון קטן, אבל עשינו צעד בכיוון הנכון.

*** לכל אוהבי המרמלה - חדשות טובות!. המאכל המסורתי והפיקנטי שוב יופיע בתפריט ארוחת-הבוקר שלנו בקרוב, הודות למאמציה הברוכים של איליין. בשם כולנו, תודה לה וגם לשמעון.

*** נמשכת הפעילות במועדון. המרצה רות אורן כמעט גרמה למהפכה בחוגי החינוך שלנו - ובוודאי זיעזעה את שלות המטפלות וההורים, שבאו לשמוע אותה. כל הכבוד לועדת הגיל הרך.

*** אחרון אחרון חביב - מזל טוב לירון ורבקה, שקבעו תאריך (במרץ) לתחונתם. כן ירבו!

נתראה רק בשמחות
שבת שלום - אל ז ה

על עצים ואנשים

מי שהמילה "מנסורה" מעבירה בו צמרמורת, שיעצור כאן.

לפני כמה ימים שאלתי את מיכל: "את זוכרת את הזמן שכל העצים כאן היו בגובה של מטר או פחות?" היא לא זכרה. לאמיתו של דבר, לא היה זמן כזה. תמיד היו עצים. לא נטיעות ידנינו, לא הרבה, לא במקום מושבנו העכשווי, אבל במנסורה של אז היו בהחלט עצי אקליפטוס מכובדים, שהצלו מהיום הראשון על אוהלים וצריפים. יותר מאוחד היינו סוחבים אליהם את הפעוטות של אז בטיולים מפרכים, כדי לראות להם מה זה עץ (אביבה גולדברג בוודאי זוכרת, כי רגליה היו יותר קצרות מאלה של דוד אלמן ואורי גולן ותמיד היתה אחרונה!) גם צפורים לא היו בכפר הנשיא דאז, מלבד כמה דרורי-בית מיואשים - כי בול-בול או חוחית לא יטריח את עצמו למקום, ששם אי-אפשר אפילו להתנדנד על ענף.

ובכן, התחלנו לשתול ולבטוע, בט"ו בשבט, ולא בט"ו בשבט, לפי תכנון ולא לפי תכנון. קרוב מדי לבתים, עץ קרוב לרעהו, כי הצמא לצל ולאיוושת-עלים ברוח היה גדול.

מכירים את עץ-התות, שליד מתפרת-הילדים? הוא נשתל בזמן ששם שכן גן-גנון של ילדים וציפינו שיגדל יחד עם הילדים. איך יכולנו לנחש, שילדים גובאים הרבה יותר מהר מעצים ושמרקז בתי-הילדים ינדוד הלאה ושהעצים החמודים יאימו בסופו של דבר על חוטי חשמל? הלהיט בתקופה ההיא היה כמובן האקליפטוס הגדל מהר ובלי טיפול רב. בימינו מזלזלים בחורשות הקטנות מסביב, הן מהוות מיטרד, מלכלכות, לא מצטיינות ביופין. אפילו התחלנו - מי היה חולם על זה? - בכריתתן. אבל לרבים מההורים הצעירים דאז בוודאי זכורה לטוב החורשה ליד "מחנה הנח"ל" (שריד אחרון - הצריף של מרקי) ואפילו ילדי ביה"ס התיכון של היום יספרו לכם על "מחנונים" ומקומות-סתר שבנו מאחורי הכיתה בין הגזעים המתפתלים.

ומה עם עץ-מאכל למינהו? יעידו אנשי המטע של הימים ההם (רובם ככולם כלואים בין ארבעה קירות ביום עבודתם הנוכחי). היו אפרסקים, היו אגסים, היו חבושים, היו שזיפים. מי שלא הספיק לראות את אלה האחרונים, שורות שורות בפריחה צחה ושופעת, הפסיד חוויה מקסימה. גם טעם האפרסקים הזה-בים/ורדרדים לא היה מן העולם הזה.

היום אני מביטה החוצה מהמרפסת, המוצלת כגגון ובעץ אזדרכת ענק^אה'ג'ק-רנדה הפורחת ממול, מגביהה מבט לאורך גזען האין-סופי של הצפצפות של השכנים, שומעת את שיח הבולבולים ותקתוק הצופית בין ענפי ההיביסקוס - וגם אני עצמי לא מאמינה בתצלום הישן של גן "שקד", מכהיק בלובן על רקע שמים לוהטים!

א נ ג ה

הסרט הפבולוגי: חזון פריסולמי

השבת יעלה על מסכנו הסרט "מקס הלוחם בדרכים".
לכל מי שאוהב סרטי פעולה מזומנת חוויה פעולתית ממדרגה ראשונה.
הסרט הוא מלא פעלולים ומתח ומי שזוכר את סרטי "שודדי-הים" של ילדותו,
מוזמן לראות איך העתיקו את זכרונותיו אל העתיד, אל העולם של אחרי מל-
חמת העולם השלישית, שבו הדלק אוזל והולך והאנשים נלחמים עד מוות על
המצרך היקר הזה, המאפשר לך לנוע קדימה, ולא חשוב למה ולאן. מקס הוא
שוטר לשעבר שאשתו נאנסה ונרצחה עם ילדיו בידי כנופית ברברים והוא נע
ונד בדרכים כמו רוביו הוד חסר תקווה, המבקש את הרוצחים על-מנת לנקום
את מות יקיריו. את מקס מגלם השחקן האוסטרלי מל ג'בסון. אתם תראו אותו
גם בשבוע הבא בסרט "גליפולי".

שאלנו לדעתם של כמה מבקרי קולנוע על הסרט - הרגהי לפניכם:

רוני בוטו: "סוליד".

אהוד המאירי: "לא ראיתי את הסרט, אבל הייתי באוסטרליה".

גילל: "סרט בלתי-אפשרי".

הרי ליפשיץ שישב על-ידי בסרט, כשצפינו בו בתל-אביב, אמר שהסרט
הוא מדרגה א' עם שחקנים מדרגה ג'.

אד משיח: א-א-א-א-ה

זהו. כואו לראות ותיהנו. מומלץ לנבחרת הרוגבי המקומית.

1. סרטים

ל כ ל מ ט י ל י מ צ ר י מ :

בכוונתנו לערוך תערוכה שעה קלה לפני התחלת התוכנית, במוצ"ש
הבאה 28/1/84.

הנני מבקשת מכם להביא את ה"סובנירים" שקניתם, כולל ספרות,
אלבומים, תיקים, שמונצים, פסלים וכו' לחדר-האוכל בשעה 8.00 בערב.
אלזה

י ו ם ה ו ל ד ת

21.1. גאי וגנר

22.1. חיים מעין

עמב כהן

23.1. רוי בוסקילה

נמרוד פלמה

24.1. דורית נמינוב

אופיר שובל

25.1. מופתי ליפשיץ

מלווין סימונס

דוד פרנקלין

טליה מרקוביץ

26.1. לו סגל

ג'יין תלם-פוטש

28.1. יצחק עדר

ענבל זיגדין (נכדה של ניצן)

לדורון ולרותי

לריני ולמיכאל

ולסבתא-רבתה, הגב' ברמן

ולכל השבט -

להולדת הבן-הנכד-הנין!

י ו ם נ י ש ו א י ן

24.1. ליבי ולן זייננטראוב

פיטה ודני חייט

28.1. לאה ונחמן כץ

חברות ו. חברה

לאחר בחירת חברים חדשים לוועדה נפגשנו לפעם הראשונה בהרכב מלא, שהוא כדלקמן:

ג'ו	שריטה	חנה פ.
אלק ק.	טוטסי	שוש ס.
בני ג.	רחל א.	
זאב נ.	רות ג.	

תכנית השקעות לשנת תשמ"ד

כבר קיימנו מספר דיונים על היעדים של התוכנית ולמרות אי-הוודאות הקיימת ביחס לאפשרויות הכספיות של המשק בשנים הבאות, הבהרנו לעצמנו מה הן המטרות שעלינו להציע לחברה.

טלפונים

לפי מה שידוע לנו כרגע, סביר להניח כי באביב-קיץ יהיו טלפונים בבתים של החברים. בהתאם להחלטת האסיפה, נפגשה תת-וועדה כדי לתקן את תוכנית החלוקה, ותוצאות דיוניה תתפרסמנה.

מרפסות וגגונים

אנו מציעים להמשיך לבנות מרפסות וגגונים ומקווים לסיים את הפעולה השנה, כך שלכל דירה תהיה מרפסת וגגון.

מזגנים

אנו מציעים להמשיך לספק מזגנים באותו קצב כמו בשנים קודמות ולשם כך נעלה לדיון באסיפה הצעה, לספק מזגן לחברים בגיל 45.

רשיונות-נהיגה

הפעולה צריכה להימשך, אלא יש לקבוע תקנון חדש שיענה על מספר שאלות שהתעוררו - מספר השיעורים לכל נבחן הגבלות גיל תקופת זמן מוקצבת לסיום הלימודים עד למבחן הוצאת רשיונות "ג" לזקוקים להם.

שיפוצים והרחבות

השנה נסיים את כל ההרחבות שעליהן החליטה האסיפה. עלינו להביא עכשיו סיכום לפני המוסדות העוסקים בבניה ותכנון, ואם תהיה החלטה להמשיך בפעולה נכין רשימה חדשה. שיפוצים בדירות של 54 מ"ר. אנו מכינים הצעות שונות. כאשר תהיינה מוכנות נביא אותן לבדיקת הדיירים.

פעילות המדור ליחידים

שמענו דו"ח מצביה כץ על פעולות המדור. צביה עתידה למסור את ריכוז הפעולות לחנה פ. הן יכינו הצעת תקציב ואנו נדון בה.

נרשם ע"י ג'ו

שבת אכילה ואכילה

ק ב ל ת ש ב ת

הלו, חברים - זאת שוב אני, כן, כן - -

למה לא רשמת אורחים לפני שבוע?

למה לא מסרת שאתה לא אוכל בחדר-האוכל?

הארוחה

בשעה 18.00 מחולק האוכל לחברים שאוכלים בביתם. לכל יתר החברים האוכל מוגש לשולחן.

נכון, לפעמים נשארות מנות ואפשר לקחת מנה נוספת, אבל זאת רק אחרי שכל היושבים ליד השולחן קיבלו מנות. יש גם שאין מספיק מנות. לכן החברים הלוקחים אוכל הביתה יכולים לקחת רק מנה אחת לכל נפש, ולא יותר.

כלים

כבר חסרים הרבה כלים ואם לא יוחזרו נעמוד בפני הבעיה, איך לחלק את האוכל. אז, אנא, אם ברצונך לקחת משהו הביתה, תביא כלי או שקית-ניילון.

פ ס ח

לפי חשבוני נוכל לשבת כרגיל בחדר-האוכל בליל-הסדר, בתנאי שלא נזמין אורחים בלי סוף.

חשבתי להזכיר לחברים כבר עכשיו שמי שמקבל בקשה מאנשים שרוצים לבוא לליל-הסדר כדאי שיעדיף בהזמנות קרובים, ולא כל המעוניינים.

אני גם מזכירה שילדים-אורחים מתחת לגיל של כיתה א' לא יוכלו להשתתף בסדר.

נסיעות בריאות

חבר יקר,

הוזמנת לרופא השבוע. אתה בעל תפקיד ונוסע ברכב שהזמנת (לא היה צורך בסיבות בריאותיות). אתה איש עסוק ואין לך זמן. אתה חייב לחזור מהר.

בסדר. אתה לחוץ ע"י אחריותך לחברה ואני מקבלת את זה. יש לי בקשה אחת: תודיע לי שאתה נוסע ברכב, כי -

- (1) האוטו ששלחתי עם חולים היה בביה"ח באותו הזמן שאתה היית שם.
- (2) בימים של שביתת דואר לפחות אתה יכול למסור את המכתבים שלנו לבי"ח.

ברור שלא חשבת על זה, אבל מעכשיו אני מצפה לכך שכן תחשוב ותשתף פעולה.

שלך

נ ט ע

כמה חילים בווהתחבורה

הפעם עסקינן בטיפול בתקלות, ובעצם בקשות אליכם, אל כולנו.

א. אם אתה מגיע למכונית על הבוקר וגילית תקלה שאינה מאפשרת לך לנסוע - אפילו פנצ'ר - אנא: אם תוכל להחליף את הרכב, על-פי הסידור הכתוב, לרכב שיוצא רק אחרי 8 בבוקר, החלף. אבל הורד את הרכב עם התקלה למוסך, עם פתק לנחמן. כתוב בסידור את השינוי והשאר פתק על הוו של הרכב שהורד למוסך - "הרכב במוסך". ו - סע בשלום.

ב. בכל מקרה של תקלה ברכב, מחוץ לקיבוץ, הדורש קניה משמעותית (צמיג, למשל) או טיפול אצל בעל-מלאכה - אנא, הרם שפופרת הביתה למר נחמן כץ.

ג. אנחנו מבקשים שוב, מתחננים: השאירו נא את המכוניות במצב נקיין סביר לקראת הבוקר הבא. להיכנס בבוקר למכונית אחרי השהומרים הסיעו, ברוב חסדם, את החבר'ה חזרה ממשלוח עופות, זה לא בדיוק נחמד. ובפרט אם אתה אמור לקחת את החותנת ללוד.

ד. בקשה מיוחדת מנחמן כץ - "נא לא לנדנד". אנחנו מקשים עליו מאוד את מילוי תפקידו. הוא עובד הרכה יותר טוב כשהוא אינו מעוצבן, ואפילו מרגיש הרכה יותר טוב.

ה. נולד מיבצע בארץ: חגורת בטיחות גם בעיר. "קול ישראל" שידר אודות המיבצע ואצלנו עומדים בראשו חבורת "הטיפוסים השליליים" המוכרים ל"מרכז הישראלי". ועדת התחבורה תומכת במיבצע בכל מאודה.

סעו בשלום. ובזהירות.

תזכורת מטעם ועדת הבנים

אנו מבקשים בכל לשון של בקשה שחיילים וחיילות ישתמשו בכרטיסי-חייל בנסיעותיהם, ולא בכרטיסים רגילים.

הורים לבנים-חיילים מתבקשים להקפיד על הרשום לעיל, כאשר הם באים לקחת כרטיסים לבניהם.

תודה על שיתוף הפעולה
אביבה בשם ו. בנים

"לקחים" מהמועדון

- 1) שבועונים וירחונים, שהיו מיועדים לכלל הציבור - נלקחו.
- 2) מישחק-קלפים מיוחד במינו, המיועד רק לשחקני ברידג' ונתרם ע"י חבר משק - נלקח.
- 3) מישחק סקרבל (SCRABBLE) באנגלית, אפילו לא שייך למועדון אלא הושאל עד שיגיע החדש שהוזמן, במקרה זה היה שלי ושל אשתי (והיא אפילו לא ידעה על כך - היא די תופתע כשתקרא כתבה זו!!! ואני אחטוף...) נלקח!

מי יושיע? האם יש עוד "לקחים" !?

??????????????

על נגרים ואנשים

- אף פעם לא הערכתי את עצמי בתור נגר מקצועי, למרות שאני מתהלך כבר 25 שנה עם שני סימני היכר מובהקים על ידי הימנית!
- אבל, בעקבות הפרסום על "נגריה פתוחה" לקהל הרחב בשבתות, נתקפתי חולשה והחלטתי לרדת ולבנות דבר-מה לנכד. ואכן עשיתי זאת!
- אבל לא זה המסר. ברצוני, בכמה מילים, להעניק את מלוא הערכתי לירון, שיזם מיבצע זה, ויורד שבוע-שבוע לשלוש שעות ומטפל בסבלנות ומסירות בעשרות "הנגרים החובכים", כמוני. כל הכבוד, ירון!
- הערה: יהיו כאלה שיגידו: "אתה רואה, זו תוצאה של "אסט"!" ואני אומר שזה למרות ה"אסט"!

א ד י

ספרים חדשים שהתקבלו לספריה בחודש דצמבר

קניוק ידרם	חימו מלך ירושלים	עם עובד רומן
עומר דבורה	אני אתגבר	שוברק "
רימאר א.	האטום הסוער	דביר מדע
פינק	הפיסיקה של הטלביזיה	" "
באואר-גוטמן	דלקוט מורשת	ס. פועלים שואה
ע. זהרונ	דרך ארץ	במחנה ידיעת הארץ
בינג-קולמן	ללדת אחרי 30	תמר לידה
אדרת א.	עלי-שיח (19-20)	תק"ס ספרות
סטיבנסון-קלייסט	היהלום של הרג'ה (ועוד)	תרמיל סיפורים
וונגוט ק.	סלאפסטיק	אור-עם רומן
גארי ר.	עפיפונים	עם עובד "
דאלי ב.	טרוץ	מודן מדע בדיוני
כהן א.	אוכל מסמרים	ס. פועלים רומן
גולן ש.	המארב	תרמיל "
היינלין ר.	הדלת המוליכה אל הקיץ	עם עובד מדע בדיוני
ליכטנברגר א.	מלך נער	קרני רומן
קניוק י.	כמו סיפורים	כנרת "
מוליש ה.	שתי נשים	כתר "
דיש ת.	על כנפי השיר	" "
פיפר ד.	אנציקלופדיה לאמנות הציור	אומנות "
סגל מ.	החינוך וסביבו	סמ. הקיבוצים חינוך

חדש בספריית העיר

גרנות א.	אישים בישראל	דביר ביוגרפיה
טנאי-תמיר	ימי מלחמה	תרבות וחינוך מלחמה

נ ר ז י כ ר ו ן

כ"ג בשבט - שושנה אדלשטיין

ג'נט פרימוסט מודיעה:

ביום ה' 26.1.84, בשעה 20.30 תהיה פגישה בבית.
מטרת הערב היא לאפשר לאנשים להבהיר לעצמם את כל הדורש הבהרה לגבי אימון
ה"אסט" ולהחליט אם האימון הוא בשבילם - כן או לא.
הזמנה זו היא לכל המעוניין לשמוע על האימון. נא להודיע לי אם אתה/את
מתכוון/ת לבוא.

מכתב מחוץ לכותלי הכלא

רק לא ללכת לישון עכשיו. לא לחזור לשלווה השיקרית הזו של חיי היומיים - של עבודה קשה, ארוחות סדירות, שיחות רעים ומנוחה נכונה.

מה קרה שהפסקנו להיות אחראים למתרחש, שהפסקנו להיות אחראים לחיינו? האם אפשר להשלים עם הישארותנו בלבנון, האם אפשר להשלים עם הגברת התהליך של יישוב הגדה באלפי יהודים וסיפוחה? נראה כאילו שהקמת מדינת ישראל, המדינה היהודית, שייכת לקבוצה של נפילים שחיו פעם והפכו חזון למציאות. היום אנו לומ-דים עליהם בבית-הספר ורואים יומיום את פניהם במטושטש לצד הספרות של השטרות.

נראה כאילו היום אין כל חזון. אולי ישנם תקוות וחלומות - אך בסגנון של אמונה בבוא המשיח. בלי שום לקיחת אחריות ובלי שום כוונה להשפיע, ליצור, לקבוע את המציאות.

כולנו יום יום קוראים את העיתון, שומעים רדיו, רתוקים לסלבי-זיה - ויודעים היטב כמה ש"המצב גרוע". כמה שאסור שימשך. ושצריך לעשות משהו, ואסור לשתוק ואסור להניח לדברים לקרות. כולנו אפילו יודעים שלייכוביץ צודק (אולי כולל המתנגדים לו?). וממשיכים לחיות בבווער. ממשיכים לוותר, ממשיכים לקטר ולציית.

אני מעכשיו לא. למילואי הקרובים בלבנון אסרב לצאת וכנראה אישפט ואכנס לכלא.

כולם, אבל כולם יודעים שאין לנו מה לעשות בלבנון. שצריך לצאת מיד, שעשינו טעות כשנכנסנו ושעשינו טעות כשלא יצאנו מיד והשהות הייכשווית שם הינה מיותרת והרסנית ומסוכנת. כולם מקווים שנצא כשנשיג תוצאות רצויות, ערובות בטחונות אולי. צריך להסתכל, לשאול ולבדוק - האם אנו בכיוון? האם התהליך חיובי ואנו בדרך להשגת תוצאות מספקות? אני רואה שלא. אני לא כלי במשחקים של אחרים. אני לא חייל ממושם, צייתן ועיוור. אני גנרל קטן. של עצמי. אני שוקל, חושב ובוחר מתוך אחריות. יש לי הרבה להפסיד בסירוב ובהליכה לכלא - את תפקידי הטוב בספינה בחיל-הים, את חברי לצבא ולמילואים. אקבל הרבה ביקורת והתנגדות, אחשב לפחדן, או בוגד או רשע (שאתה תשב בשקט בכלא ואחרים יישלחו במקומך ללבנון?) לא יודע מה ארוויח מהסירוב. אולי את הידיעה שאני לא ראש קטן, שיש לי גבולות שלא אחצה, שלא אוותר לעקרונותי וכוונותי. שלא אגיע למצב של החיילים הנאצים, שעשו את שעשו מתוך צייתנות גרידא. רובם מילאו פקודות שיתכן שלא הסכימו להן ולא רצו למלא - אך הסירו מעליהם אחריות בשם הפקודה.

שימו לב היטב - אין לי עניין בהשוואת צה"ל לצבא הנאצי. אני רק אומר, שמי שאין לו גבולות וקווים אדומים במילוי פקודות - יכול להגיע לביצוע מעשים לא מוסריים ולא אחראיים, כדוגמת מעשי הנאצים.

ואם לכולנו יש גבולות וקווים אדומים, והם ברורים - ורק שונים זה מזה, אזי אין יותר ויכוח על "סירוב כן או לא". כל שנשאר הן דיעות שונות או רגשות שונים לגבי שאלות מוסר, שאלות ביטחון ושאלות פוליטיות.

ועל זה אפשר לדבר.

א ב י ש י

נכחו: אירית, שוש ס', אורי ש', ג'ו ר', עפרה, מיכאל ד', הרי ל', ישראל א', יצחק ע'.

1. קליטת חברת-נוער בכפר-הנשיא (מוזמן: שלמה ממחניים).
הגיעה בקשה מהתק"ם לקלוט במשק 20-24 נערים בכיתות ז', ח' או ט'.
לצורך העניין עלינו לספק מגורים, כתה, חדר מטפלת, מורה/ים, מדריך וכל דבר שקשור בעניין.
הכוונה היא שבשנת הקליטה הראשונה הנערים ילמדו בכפר-הנשיא ובהמשך ילמדו בכפר-בלום.
מכיון שהעניין קשה ומורכב לא הגיעו לסיכום.
הנושא יוחזר לדיון בתק"ם ע"י שלמה (ממחניים), ובמשק יתקיימו שיחות ודיונים בנושא.
2. בעיות כח-אדם בחדר-האוכל (מוזמנים: אייבן, אריה ו', מיכי מ', שרה ד').
אריה העלה את בעיות כח-האדם הקשות הקיימות בחדר-האוכל.
התקיים דיון בועדת כח-אדם בנושא וניתנו סדרי עדיפויות שהיום לא עומדים בהם, לכן הביא אריה את הנושא לדיון במזכירות.
סוכם לקיים דיון מקיף ואופרטיבי בין רכז חדר-האוכל, רכז כח-אדם וסדרנית העבודה.
כל סיכום שיתקבל יובא לידיעת המוסדות הנוגעים בדבר.
3. בקשתם של שוש וזמי להביא את הדוד לכפר-הנשיא (מוזמנים: זמי, שוש, רוי א').
לנושא שני אספקטים:
(א) העניין העקרוני פרוצדוראלי של הבאת הורים אומנים למשק.
(ב) עניין כללי של קליטת הורים והבעיות הטכניות.
שני הנושאים יובאו לדיון באסיפה.
4. בקשת משפ' קוניגס לצאת השנה לחופשה בחו"ל.
המזכירות מסכימה עקרונית ליציאת המשפחה.
תת ועדה של ו' החברה תדון בפרטי המקרה.
5. בקשתו של נורברט להביא את בניו לביקור בקיץ הקרוב.
הבקשה אושרה.

PARENTS PAGE

20th January, 1984

*** WHAT'S NEW?? ***

Did you notice that the public telephone outside the clinic has disappeared? It has been moved to the Ulpan for the use of the students and volunteers.

The postal strike which lasted for 3 days is now over but what has happened to all the cakes and goodies in the soldiers' parcels which were waiting to be sent.

If you were clever and quick, however you would have sent your overseas mail with Sheila, who left this week for the States to visit her sick sister; or with Uri Shuval who is in Italy on business for the Mifal.

Eldad and Tamir take off (each on his own) in a few days on their travels around the world. We wish them the best of luck in whatever they do and enjoy yourselves - have a great time.

MAZAL TOV to Rene and Michael Cohen on the birth of their 11th grandchild - a son to Doron and Ruti.
If you believe in equality of the sexes, so they already have a football team.

Helen and Ivan also have an addition to the family - a "Pointer" answering to the name of "BONES". Helen and Ivan said goodbye to their last dog when Ariella went into the army - now she's home she'll again have someone to look after.

Welcome back to civilian life to Ariella and also to Daniella Lopov.

A great football victory - 9:2 against Buchata - a Druze village on the Golan.

Good news for all you marmalade lovers. This traditional English jam will soon appear again on the breakfast menu, thanks to the efforts of Elaine.
So from all of us Marmalade fans - a big thank you to her and also to Shimon.

Activity in the Moadon continues - on Monday night at a lecture by Ruth Alon, there was almost a revolution amongst our Metaplot, teachers and parents who came to listen.

And last but not least - **MAZAL TOV** to Rebecca and Yaron who have set a date for their wedding (some time in March).

**** SHABBAT SHALOM & A GOOD WEEK TO YOU ALL ****

(Translated Naomi F.)

MAZAL -

*** BIRTHDAYS *** *****

- 21.1. Guy Wagner
- 22.1. Haim Maayan
Omer Cohen
- 23.1. Roy Boskila
Nimrod Palma
- 24.1. Dorit Nemenoff
Ofir Shuval
- 25.1. Mufti Lifshitz
Melvin Simmons
David Franklin
Talia Markowitz
- 26.1. Lou Segal
- 27.1. Jane Telem-Potash
- 28.1. Yitzchak Eder
Inbal Zigdon (grand-daughter Nitzan)

TOV

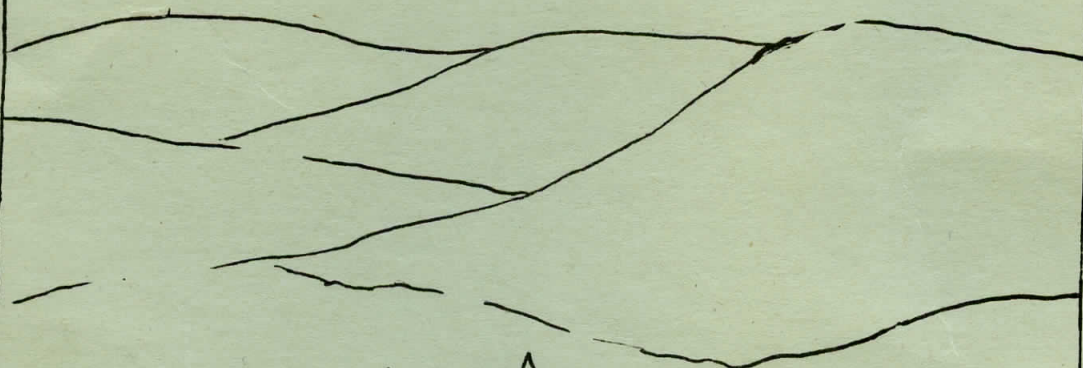
*** ANNIVERSARIES *** *****

- 24.1. Libby and Len Weintraub
Peta & Danny Chait
- 28.1. Leah & Nachman Katz.

*** SHABBAT SHALOM *** *****

סדר

מט"ו בשבט

ש ב ת ש ל ו ם , ח ג ש מ ח.

"ארבעה ראשי שנה הם: באחד בניסן - ראש השנה למלכים ולרגלים;
באחד באלול - ראש השנה למעשר בהמה; באחד בתשרי - ראש השנה
לשנים ולשמיטין וליובלות, לנטיעה ולירקות.
באחד בשבט - ראש השנה לאילן - דברי בית שמאי. בית הלל אומרים:
בחמישה-עשר בו." (מסכת ראש השנה, משנה א')

שיר: ארץ זבת חלב ודבש

ת פ י ל ת ה א י ל ן

אני מסיק בקרה את ביתך
ואני אבוקה כלילות חשכה.
ואני הוא הצל ביום קיץ לווהט
ואני המשען לישיש הצועד.

ואני המניב את הפרי המובחר
למען תרווה בו גרונך הניחר.
ובצאתך לפרנס משפחה מחכה,
אני חץ וקשת ואני החכה.

כי אני הקורה שהקימה ביקתה
ואני השולחן ואני המיטה,
ואני הוא הסף ואני המשקוף
ואני הידית שהפכה למנוף.
ואני הגלגל ואני הקרון,
ואני הארון במסע אחרון.

משום כך, אדוני העובר והשב,
אל תפגע בי לשווא, אל תפגע בי לשווא.

שיר: אתן במדבר נטע ארז
שיטה והדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש
תדהר ותאשור יחדיו...

ריקוד הבאת הפירות

היין הלכן מסמל את עונת החורף והסגריר, עת תשש כוחה של
חמה ותנומה ושלכת בעצים.
לבן שהוא כלובנם של פרחי החצב, הכרכום והנרקיס.
לובן עצים מלבינים בשלכת. לבן הוא השלג בפיסגת החרמון.
נברך בטעימה של פירות הקיץ:

ת מ ר - ג פ ו - ו ח י ט ה

מתוך שריפת הקיץ /83 דודו

מתוך שריפת הקיץ
באתי אל הסתיו כפליט.
בזהירות הוספתי את מטעני הדל
לערימת מעשי המתים שנותרו מאחור.
כלילות השקפתי בחרדה אל הגבעות
מקונן ברוח הנושבת אל
משמרות האבל של טורי החצב.
במשק רך חלפו מעל לראשי
משולשי עופות נודדים
זועקים מרה את שירת
כוכב הדרום החורט געגועים
על אישוניהם הדלוקים.
עקבות של שמש מתרחקת שרטו
תלמים בפני המשתנים לאט.
חרש נסוגו אתמולי
כשמתוך גופת אלול הנרקבת
עלה תשרי יפה ונוצץ
כאחד האלים.
לפתע היה נדמה
שכל העולם עומד.
ולרגע חולף של טוהר
רציתי לבכות ולהיאסף
אל מותי
כמו עונות השנה. כמוהן לשוב מחדש.

שיר:

צפורים נודדות / אפי נצר

עם הסתיו חזרו הציפורים
מעבר המדבר, מעבר ההרים.
הוא ראה אותה על הענף
והיא כחולת נוצה, והיא דקת כנף.

פזמון: זה היה עם בוא הסתיו,
הוא אותה כל-כך אהב,
היתה יפה כמו בשירים
כמו בסתיו - הצפורים.

הוא בנה לה קן מעשבים
והיא ליקטה זרעים מתוך הרגבים.
הוא שרק לה שיר של אהבה
והיא נתנה לו שי נוצה מתוך זנבה.

פזמון ...

עת חזר אביב אל הכפרים
הוא שב אל המדבר והוא אל ההרים.
רוח שעבר בגן מצא
בצל עצי החורש פרח ונוצה.

כוס זו מסמלת את האביב. הצמחים נהנים באחת מן האדום -
הוא חום השמש השופע. ומהלבן - הם גשמי החורף שנאצרו
בקרע. שילוב זה הוא המעניק את האון והחיות שיש לו לאביב.

נברך בטעימה על פירות התאנה והאגוז:

ת א נ ה - על שהנה הסתיו עבר, הגשם חלף הלך לו והתאנה חנטה פגיה.

א ג ו ז - על שום מתיקות האביב הבוקע מקליפת החורף.

שיר:

מה יפית האביב	מה יפית בוקר אור,	מה יפית העולם,
בשדה באחו,	כל ענף כל עשב	יס דגן פתוח
הציצים יפרחו,	יגמעו טל כסף,	יך גלים ברוח
צהלת חיים סביב,	ישתו טל, יפיצו מור,	ומאירים פני האגם,
מה יפית האביב!	מה יפית בוקר אור!	מה יפית העולם!
מה נעמת האביב!	מה נעמת בוקר אור!	מה נעמת העולם!

מ צ ע ד ה א ב י ב / נעמי שמר

אם יבשו שלוליות
ואם פרחו הפרדסים
אם ירשו נוריות
את מקומם של נרקיסים
זה סימן שאביב
כבר מטייל על הכבישים
וחלון יש לפתוח
ולסלק את התריסים.

צבעוני עלה בואדי
חמורים רועים בניר
ואני פתאום שמעתי
כל ארצי דוברת שיר.
כי כאן האביב הוא בן יומיים
כאן האביב ימות צעיר,
כל מי שעוד יושב בבית
הוא פיסח או נזיר.

שיר:

מתחת לסלע צומחת לפלא
רקפת נחמדת מאוד,
ושמש מזהרת נושקת, עוטרת,
עוטרת לה כתר ורוד.
לה לה לה...

"רקפת, רקפת", ציפור מצפצפת,
"הציצי רק רגע אלי".
רקפת נהדרת בסלע נסתרת,
נסתרת מנפש כל חי.
לה לה לה...

שיר:

אל גינת אגוז ירדתי
לראות באבי הנחל,
לראות הפרחה הגפן,
הנצו הרימונים.

לכה דודי נצא השדה
נלינה בכפרים, נשכימה לכרמים,
נראה אם פרוחה הגפן, פיתח הסמדר,
הנצו הרימונים....

נ ר י ס כ ו ס ר ב י ע י ת - כוס הקיץ כוס יין אדום

האדום - כאודם השמש בלהט הקיץ.
עונת הקץ, עונת האסיף המסיימת את השנה החקלאית

נברך על פירות החרוב והזית:

ז י ת - על שום שכעת הוא הוחמץ כדבעי וטעמו ערב לחיך.

ח ר ו ב - על שום מתיקותו בחרבוני הקיץ
כזכרון חורבן בית המקדש - גם בשעות פריחה ושמחה.

החרוב מופיע הרבה במקורות ובאגדות. ואולי מוכר מכולם
סיפורו של חוני המעגל. פעם היה חוני המעגל מהלך בדרך.
ראה אדם אחד שהוא נוטע חרוב.

אמר לו: זה לכמה שנים טוען פירות?

אמר לו: לשבעים שנה.

אמר לו: כלום ברי לך שתחיה שבעים שנה ותאכל ממנו?

אמר לו: אני מצאתי את העולם בחרובים. כשם שנטעו
אבותי לי, כך אטע לבני.

(תענית כ"ג)

שיר:

בתשרי נתן הדקל פרי שחום נחמד
בחשוך ירד יורה ועל גגי רקד.

בכסלו נרקיס הופיע, בטבת ברד,
ובשבט חמה הפציעה ליום אחד.

באדר עלה ניחוח מן הפרדסים.
בניסן הונפו בכוח כל החרמשים.

באייר הכל צמח ובסיון הבכיר,
בתמוז ואב שמחנו אחר קציר.

תשרי חשוך כסלו טבת חלפו, חלפו ביעף
גם שבט אדר ניסן אייר סיון תמוז ואב

ובבוא אלול אלינו ריח סתיו עלה,
והתחלנו את שירנו מהתחלה...

יהי רצון שבכוח סגולת אכילת הפירות שנאכל ונברך עליהם -
יתמלאו מעוז שפע הודם לשוב שנית להגדילם ולהצמיחם מראשית
השנה ועד אחרית השנה לטובה ולברכה, לחיים טובים ולשלום.

ת ס ד ר ט " ו ב ש ב ט כ ה ל כ ת ו .

ש ב ת ש ל ו ס , ח ג ש מ ח ו ב ת א ב ו ך .